

A Fővárosi Ítéltábla a Horváth és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Dr. Kurucz György ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, III. alperesek és a CONT(Ó)-ROLL Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság felszámoló által képviselt IV. rendű alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. november 26. napján kelt 5.G.41.200/2013/15. számú ítélete ellen az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 366.115,- (Háromszázhatvanhatezer-egyszáztizenöt) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat, továbbá az illetékfeljegyzési jogokra tekintettel le nem rótt 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam javára, külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a textilipari termékek nagykereskedelmével foglalkozó felperes és az I. rendű alperes között 2010. október 6-án áruszállítási keretszerződés jött létre, különböző márkajelzésű, minőségű ruházati termékek szállítására, amelyeket az I. rendű alperes fogyasztók részére volt jogosult értékesíteni. Az 1.2. pont szerint az I. rendű alperes vállalta a leszállított termékek átvételét a felperestől, valamint elszámolás teljesítését a felperes felé, az átvett árukkal és a vételárukkal kapcsolatban. A 4. pont az I. rendű alperes korlátlan és kizárólagos felelősségéről szólt, a szállítólevéllel leszállított termékek vonatkozásában.

A keretszerződés alapján leszállított - és az I. rendű alperes által értékesített - termékek ellenértékeként 13.695.793,- Ft összegű vételár-fizetési kötelezettsége keletkezett az I. rendű alperesnek a felperes felé, felmerült továbbá 2.883.465,- Ft fizetési kötelezettsége is, a részére leszállított további 354 db ruházati termék miatt, amelyekkel kapcsolatban az I. rendű alperes nem tett eleget az elszámolási kötelezettségének, sem a termékek, sem a vételáruk vonatkozásában.

A felperes mint jogosult, a **B...** Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. mint kötelezett, valamint az I. rendű alperes mint tartozásátvállaló között 2010. október 6-án írásbeli megállapodás jött létre, amelyben az I. rendű alperes átvállalta a kötelezettnek a felperes felé áruszállítással összefüggésben keletkezett - 21.599.117,- Ft tőke és annak 5 %-os késedelmi kamat - tartozását, amelyet két év alatt részletekben volt köteles teljesíteni.

A II., III., IV. rendű alperesek a felperessel 2010. október 6-án kötött szerződésben egyetemleges készfizető kezességet vállaltak, az I. rendű alperesnek a 2010. október 6-i tartozásátvállalási

megállapodásban rögzített, valamint a felperessel létrejött áruszállítási keretszerződésből eredő fizetési kötelezettsége vonatkozásában.

2013. március 1-jén a felperes azonnali hatállyal felmondta a 2010. október 6-i áruszállítási keretszerződést, az I. rendű alperes elszámolási kötelezettségének az elmulasztása miatt.

A felperes a 2013. április 15-én benyújtott, majd az elsőfokú eljárásban módosított keresetében 35.587.621,- Ft, abból 19.008.363,- Ft után 2009. december 23-tól a kifizetésig számított évi 5 %-os mértékű, 13.695.793,- Ft után 2012. február 28-tól a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat megfizetésében kérte az alperesek egyetemleges marasztalását, a Ptk. 509. § (1)-(2) bekezdéseire, 365. § (1) bekezdésére, 368. § (1) bekezdésére, 272. § (1) bekezdésére, 274. § (1) bekezdésére alapítva, az I. rendű alperessel 2010. október 6-án kötött áruszállítási keretszerződés, illetve tartozásátvállalási megállapodás, valamint a II., III., IV. rendű alperesek 2010. október 6-i készfizető kezességvállalásai alapján.

Kereseti követeléséből 19.008.363,- Ft-ot a tartozásátvállalási megállapodáson alapuló tartozásként, 13.695.793,- Ft-ot az áruszállítási keretszerződés alapján az I. rendű alperes részére leszállított termékek ellenértékéért, 2.883.465,- Ft-ot az I. rendű alperes részére leszállított, de el nem számolt termékek értékeként jelölt meg.

Az alperesek az ellenkérelmükben amiatt kérték a kereset elutasítását, mert a felperes szerződésszegésével - késedelmes teljesítéssel, részben eltérő áru, illetve eltérő mennyiségben való szállításával - az I. rendű alperest kárt érte, amelyet a kereseti követelésbe beszámítani kívánt.

Az I. rendű alperes a beszámítási kifogással kártérítés jogcímén érvényesített követelését 50.438.620,- Ft-ban jelölte meg a 2013. november 26-i elsőfokú tárgyaláson.

Az elsőfokú bíróság a 2013. november 26-án kelt 5.G.41.200/2013/15. számú ítéletében kötelezte az I-IV. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 35.587.621,- Ft-ot, továbbá 19.008.363,- Ft után 2009. december 23-tól a kifizetésig számított 5 %-os mértékű kamatát, 13.695.793,- Ft után 2012. február 28-tól a kifizetésig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát, valamint 2.262.000,- Ft perköltséget.

Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a 2013. november 26-i tárgyaláson elutasította az I. rendű alperes beszámítási kifogását, mivel a Pp. 147/A. § (1) bekezdésében írt törvényi határidőt követően került előterjesztésre.

Leszögezte a törvényszék, hogy nem volt vitás a perben a kereset összecszerúsége; a jogalap, a fizetési kötelezettség fennállása szempontjából pedig nem volt jelentősége az alperesek által előadott körülményeknek, a beszámítási kifogás elutasítása miatt.

A bíróság az ítéletét a Pp. 221. § (3) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával indokolta, az ügy egyszerű ténybeli és jogi megítélése miatt. Rögzítette, hogy a keresetnek helyt adó rendelkezés a Ptk. 272. § (1) bekezdésén, 274. § (2) bekezdésén, 332. § (1)-(2) bekezdésén, 379. § (1) bekezdésén, 507. §-án, 200. § (1) bekezdésén, 232. § (1) bekezdésén, 301. § (1) bekezdésén, 301/A. § (2) bekezdésén, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdésén, 141. § (6) bekezdésén, 163. § (2) bekezdésén, 136/B. § (3) bekezdésén, 78. § (1) bekezdésén és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1)-(2) bekezdésén alapult.

Az ítélettel szemben az I-III. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérték.

Arra hivatkoztak, hogy a követelés összecszerúságát nem, de jogalapját vitatták a perben, amikor a felperes szerződésszegő magatartásával összefüggésben keletkezett káruk beszámítását kérték a kereseti követelésbe.

Rámutattak, hogy a beszámítási kifogást a 2013. május 14-én kelt beadványban, majd a 2013. július 9-i tárgyaláson is előterjesztették, a 2013. november 26-i tárgyaláson pedig összegszerűségében pontosították, illetve csatolták a korábban hivatkozott, az igényüket megalapozó dokumentumokat. Az elsőfokú bíróság végzéssel elutasította a beszámítási kifogást, amellyel szemben fellebbezést jelentettek be.

Fenntartották, hogy az elutasító végzés megalapozatlan, annak megváltoztatása indokolt, ebben az esetben lehet érdemben elbírálni a jogvitát, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott, amelynek tartalma és indokai is helytállóak.

A beszámítási kifogás előterjesztésének elkészsége körében bemutatta, hogy a Pp. 73/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelező volt a felek számára a jogi képviselet az elsőfokú eljárásban, ezért irányadóak voltak a Pp. 147/A. §-a szerinti határidők a beadványok előterjesztésére. Az alperes az első tárgyalást követő 30 napos határidőn belül köteles előterjeszteni a beszámítási kifogását, amelynek elmulasztásával azt el kellett utasítani a Pp. 147/A. § (1), (4) bekezdései szerint. Rámutatott, hogy az alperesek nem terjesztettek elő összegszerű, határozott beszámítási kifogást a 2013. május 14-én kelt beadványban, csupán utaltak az ellenkérelmük későbbi pontosítására az első tárgyaláson. Az ügyben 2013. július 9-én tartott első tárgyaláson az alperesek továbbra sem terjesztettek elő határozott és összegszerű beszámítási kifogást, ezért kötelezte őket a bíróság 15 napos határidővel az ellenkérelmük pontosítására, a beszámítási kifogásuk megfelelő előterjesztésére. Az alperesek a bíróság felhívásának nem tettek eleget, a Pp. 147/A. §-ában foglalt határidőt nem tartották be.

Hangsúlyozta, hogy a 2013. november 26-i tárgyaláson az I. rendű alperes terjesztett elő beszámítási kifogást, továbbá azt is, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított határidőn belül, illetve a Pp. 107. §-a szerint nem került sor igazolási kérelem előterjesztésére, ezért megalapozott a beszámítási kifogás elutasítása.

Kifejtette azt is a Pp. 141. § (6) bekezdése alapján, hogy az alperesek nem teljesítették a gondos és az eljárást elősegítő pervitel követelményét, nyilatkozatukat, bizonyítékaikat kellő időben nem terjesztették elő. Az első tárgyaláson kihirdetett végzésben megjelölt 15 napos határidőn belül nem pontosították az ellenkérelmüket.

Megjegyezte végül a fellebbezéssel kapcsolatban, hogy az alperesek nem tették vitássá az elsőfokú ítélet megállapítását a követelés összegszerűségével és esedékességével kapcsolatban, a felperes által érvényesített teljes követelést, a fennállását, a jogalapját, az összegét és az esedékességét elismerték, ami a másodfokú eljárásban nem támadható.

A másodfokú ügyvédi munkadíjat az 5/III. alatt csatolt kimutatás szerint 366.115,- Ft + áfa összegben kérte megállapítani.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla elsőként azt rögzíti a Pp. 71. §-ának rendelkezése, valamint az irányadó bírósági gyakorlat alapján, hogy nem szűnt meg az I. rendű alperes meghatalmazottjaként a perben eljáró ügyvéd képviseleti jogosultsága a társaság szervezeti képviselőjének személyében bekövetkezett változás miatt. Nem volt ezért perjogi akadálya a másodfokú eljárás befejezésének az a körülmény, hogy az I. rendű alperes 2015. május 14-i kezdő időponttal felszámolás alá került (BH 2011/71., EBH 2010/2147.).

A fellebbezéssel kapcsolatban abban a kérdésben kellett állást foglalnia a másodfokú bíróságnak,

hogy a törvényszék megalapozottan utasította-e el az I. rendű alperes beszámítási kifogását a Pp. 147/A. § (4) bekezdése alapján, a 2013. november 26-án kelt 5.G.41.200/2013/15-II. sorszámú - külön fellebbezéssel nem támadható - végzésével.

Rögzíti e körben az ítéletábra, hogy a 2015. május 26-án kelt 14.Gpkf.43.875/2014/2. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú bíróság 5.G.41.200/2013/31. számú végzését, amellyel a Pp. 237. §-a alapján elutasításra került az I., II., III. rendű alperesek fellebbezése az 5.G.41.200/2013/15-I. számú végzéssel szemben. A fellebbezés elutasítására figyelemmel, a Pp. 228. §-ának (3) bekezdése alapján 2013. december 12-én jogerőre emelkedett a Fővárosi Törvényszék 2013. november 26-án kelt 5.G.41.200/2013/15-I. sorszámú végzése, amellyel elutasította az I. rendű alperes igazolási kérelmét a beszámítási kifogás pontosítására meghatározott határidő elmulasztása miatt.

Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a perben a Pp. 73/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján kötelező jogi képviselő miatt, irányadó volt a Pp. 147/A. § (1) bekezdésében írt rendelkezés, amely szerint az alpereseknek az első tárgyalás 2013. július 9-i időpontját követő harminc napos határon belül elő kellett terjeszteniük esetleges beszámítási kifogásukat. Az I. rendű alperes határozott, összecszerűségében pontosított beszámítási kifogást 2013. november 26-án terjesztett elő az elsőfokú eljárásban, amelyet el kellett utasítania Pp. 147/A. § (4) bekezdésében írt kötelező rendelkezés alapján. A Pp. e szabálya ugyanis kimondja, hogy a bíróság végzéssel elutasítja a viszontkeresetet és a beszámítási kifogást, ha az alperes azt az (1)-(3) bekezdésben foglalt szabályok megsértésével terjesztette elő.

Leszögezi a másodfokú bíróság, hogy a Pp. 139. §-a alapján az alperes az első tárgyaláson köteles előadni az ellenkérelmét, érdemi védekezésésként az esetleges beszámítási kifogását is, amellyel kapcsolatban irányadóan a Polgári perrendtartás előírásai a keresetlevél alaki és tartalmi követelményeire vonatkozóan, a Pp. 121. § (1) bekezdése szerint.

Az alperesi pozícióból előterjeszthető beszámítási kifogás az alperes védekezésének egy speciális eszköze, a felperessel szemben igényérvényesítést jelent, ezért határozott és összecszerű kérelmet kell tartalmaznia a beszámításra.

Az alperesek nem terjesztettek elő beszámítási kifogást az előzőeknek megfelelő alakissággal és tartalommal a Pp. 147/A. § (1) bekezdésében írt törvényi határidőn belül. A törvényszék megalapozott és helytálló jogi következtetéssel utasította el az I. rendű alperes beszámítási kifogását, amelyet a 2013. november 26-i tárgyaláson terjesztett elő, az alapjául szolgáló tények, az érvényesíteni kívánt jog, a kárigény pontosított megjelölésével, illetve a beszámítani kívánt igény összecszerű meghatározásával.

Az ítéletábra hangsúlyozza a Pp. 147/A. § (1) bekezdésével kapcsolatban a harminc napos határidő törvényi jellegét, ami ennél fogva nem volt meghosszabbítható a bíróság által, a Pp. 104. § (1) bekezdése szerint. Kiemeli továbbá a Pp. 105. § (1) bekezdése alapján, hogy az elmulasztott perbeli cselekmény nem volt többé hatályosan teljesíthető a perben.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése, 82. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I-III. rendű alpereseket a felperes másodfokú ügyvédi munkadíjának a megfizetésére, annak mértékét a csatolt

megbízási szerződés és a másodfokú eljárásra vonatkozó kimutatás alapján, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint állapította meg.

Az I-III. rendű alperesek illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt fellebbezési eljárási illetékről a Pp. 78. § (1) bekezdésén túl az Itv. 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése, és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint rendelkezett.

Budapest, 2015. év május hó 28. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő